

Vendim nr. 203, datë 18.06.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese

Illir Toska, Anëtar

Genti Ibrahimi, Anëtar

në datën 18.06.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 6 (R) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: RAMIS DAUTI

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 1470, datë 12.06.2012 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2015-3359, datë 08.10.2015 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Pranimi i kërkesës sipas objektit të padisë të paraqitur në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Dibër.

BAZA LIGJORE: Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka paraqitur padi në gjykatë, me objekt shpërblimin e dëmit moral dhe ekonomik në shumën gjithsej 44.000.000 lekë, si dhe përjashtimin nga taksat gjyqësore si invalid.

2. Gjykata e Shkallës së Parë Dibër (*Gjykata e Dibrës*), me vendimin nr. 303 (220), datë 10.05.2011, ka vendosur rrëzimin e padisë si të pabazuar në prova, pasi kërkuesi është kompensuar plotësisht për kohën e njohjes së paaftësisë për punë që nga viti 2001 e në vazhdim, ndërsa nuk ka paraqitur asnjë provë për të vërtetuar dëmin ekonomik të ardhur si rezultat i mosnjohjes së paaftësisë për punë. Sipas gjykatës, pretendimi i kërkuesit për mohimin e së drejtës për t'iu drejtuar gjykatës ka marrë përgjigje nga Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut me vendimin e datës 03.02.2009 në çështjen *Dauti kundër Shqipërisë*.

3. Për ankimin e kërkuesit, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1470, datë 12.06.2012, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, si të bazuar në ligj dhe në prova, pasi kërkuesi është kompensuar plotësisht për kohën e njohjes së paaftësisë për punë nga data 30.06.2001 e në vazhdim.

4. Mbi rekursin e kërkuesit Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2015-3359, datë 08.10.2015, ka vendosur mospranimin e tij, me argumentin se nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*Ligji për Gjykatat Administrative*).

5. Në datën 02.04.2026 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit, i cili, pasi është plotësuar sipas parashikimeve të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 14.04.2026.

II

Pretendimet e kërkuesit

6. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se nga vendimet gjyqësore të kundërshtuara i janë cenuar:

6.1. *E drejta për të mos u diskriminuar*, e garantuar nga neni 18 i Kushtetutës, pasi për arsye politike çështja e tij është shqyrtuar nga Gjykata e Lartë me tre gjyqtarë dhe jo me pesë gjyqtarë, siç parashikon neni 12, pika 3, i Ligjit për Gjykatat Administrative. Ligjet e miratuara ndër vite për sigurimet shoqërore janë produkt i korrupsionit politik.

6.2. *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

- 6.2.1. *E drejta për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm*, pasi ndonëse Ligji për Gjykatat Administrative parashikon afatin tremujor për gjykimin e çështjes nga Gjykata e Lartë, procesi i vënë në lëvizje prej tij ka zgjatur shumë vite.
- 6.2.2. *E drejta për gjykim të drejtë*, pasi dokumentet janë fshehur e zhdukur dhe organet shtetërore nuk veprojnë.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkuarit

7. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

8. Kriteret paraprake të legjitimitetit janë të natyrës kumulative, ndaj, në këtë këndvështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuari të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjyimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes vlerësohet plotësimi i një ose më shumë kriterëve të legjitimitetit, në varësi të elementeve dhe veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë dhe shterues për kërkuarin. Thënë ndryshe, mund të ndodhë që në shqyrtimin paraprak të një çështjeje të verifikohet mospërbushja edhe vetëm e një kriteri, duke sjellë, si pasojë, moskalimin e saj në seancë plenare. Mbi këtë bazë, Kolegji në vijim do të ndalet vetëm në verifikimin e kriterëve të legjitimitetit *ratione temporis*, që ka të bëjë me afatin e paraqitjes së ankimit dhe *ratione materiae*, që ka të bëjë me natyrën kushtetuese të pretendimeve.

9. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pas ndryshimeve ligjore të vitit 2016, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual u shkurtua nga dy vjet në katër muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës.

10. Kolegji vëren se kërkuari ka ngritur, ndër të tjera, pretendimin për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, duke argumentuar se rekursi i tij duhej të ishte shqyrtuar

nga Gjykata e Lartë brenda afatit ligjor tremujor. Nga aktet bashkëlidhur ankimit kushtetues individual rezulton se rekursi është paraqitur në datën 09.07.2012, ndërsa Gjykata e Lartë ka dhënë vendimin në datën 08.10.2015. Për rrjedhojë, cenimi i pretenduar, nëse do të ekzistonte, ka përfunduar në momentin e dhënies së vendimit nga Gjykata e Lartë, kohë në të cilën ligji parashikonte një afat dyvjeçar për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Megjithatë, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës vetëm në vitin 2026, pra rreth 11 vjet pas përfundimit të shkeljes së pretenduar, pa parashtruar ndonjë arsye objektive që do të justifikonte paraqitjen e këtij pretendimi jashtë afatit ligjor. Në këto kushte, Kolegji çmon se pretendimi për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm është paraqitur haptazi jashtë afatit ligjor dhe, si i tillë, nuk mund të merret në shqyrtim.

11. Gjithashtu, ndonëse për Kolegjin paraqitej për diskutim çështja e respektimit të afatit ligjor për t'iu drejtuar Gjykatës edhe për pretendimet e tjera të parashtruara nga kërkuesi, ai çmoi të mos ndalet në këtë aspekt për sa kohë që, në kuptim të karakterit kumulativ të kriterëve të legjitimitimit, vlerëson se këto pretendime janë gjithsesi haptazi të pabazuara për arsyet që do të parashtrohen në vijim.

12. Më konkretisht, në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, kërkuesi ka pretenduar cenimin e të drejtave për mosdiskriminim dhe për proces të rregullt ligjor në aspektin e gjyimit të drejtë, të garantuara nga nenet 18 dhe 42 të Kushtetutës.

13. Pretendimin për cenimin e së drejtës për të mos u diskriminuar, kërkuesi e ka mbështetur në argumentin se çështja e tij për arsye politike është gjykuar nga Gjykata e Lartë me tre gjyqtarë dhe jo me pesë gjyqtarë, siç parashikon neni 12, pika 3, i Ligjit për Gjykatat Administrative. Po kështu, sipas kërkuesit, ligjet e miratuara ndër vite për sigurimet shoqërore janë produkt i korrupsionit politik.

14. Gjykata ka pohuar se ndalimi i diskriminimit gjen zbatim edhe kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm personat, situatat e të cilëve janë thelbësisht të ndryshme, nuk trajtohen ndryshe. Pra, diskriminim konsiderohet “dallimi në trajtim i personave në situata të njëjta ose të ngjashme” dhe “bazuar në një karakteristikë ose “status” të dallueshëm” (shih vendimin nr. 16, datë 12.03.2024 të Gjykatës Kushtetuese).

15. Nën dritën e këtij standardi, Kolegji vëren se argumentet e kërkuesit, në thelb, janë të pamjaftueshme për të mbështetur pretendimin për diskriminim, ndaj do ta verifikojë pretendimin e tij në këndvështrim të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se kjo e drejtë përfshin detyrimin e organeve publike që të shqyrtojnë dhe të vendosin për çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar për një procedurë ligjërishit të përcaktuar dhe në pajtim me

rendin juridik (*shih vendimet nr. 15, datë 23.03.2023; nr. 3, datë 07.02.2023; nr. 7, datë 23.02.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Çështja e kërkesit rezulton se është shqyrtuar nga Gjykata e Lartë në datën 08.10.2015. Në atë kohë, neni 12, pika 3, i Ligjit për Gjykata Administrative, sipas ndryshimeve të miratuara me ligjin nr. 100/2014, parashikonte se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë gjykon në dhomën e këshillimit me tre gjyqtarë të gjitha çështjet që në gjykatën e shkallës së parë gjykohen nga një gjyqtar dhe çështjet që kanë për objekt mosmarrëveshjet e kompetencave, kurse çështjet e tjera gjykohen me trup gjykues të përbërë nga pesë gjyqtarë. Çështja e kërkesit në Gjykatën e Dibrës është gjykuar nga një gjyqtar, i cili ka dhënë vendimin e datës 10.05.2011, ndaj edhe gjykimi në Gjykatën e Lartë i është nënshtruar rregullit ligjor me trup gjykues të përbërë nga tre gjyqtarë. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se pretendimi i kërkesit është haptazi i pabazuar.

17. Kërkesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, duke argumentuar se institucionet shtetërore janë të korruptuara dhe kanë fshehur ose zhdukur qëllimisht dokumentet që lidhen me çështjen e tij. Kolegji vëren se ky pretendim nuk shoqërohet me argumente konkrete që të mundësojnë shqyrtimin e tij në plan kushtetues. Në jurisprudencën e saj, Gjykata ka theksuar se gjykimi kushtetues është i natyrës argumentuese, çka nënkupton se u takon palëve të parashtrajnë në mënyrë të qartë argumentet faktike dhe juridike mbi të cilat mbështesin pretendimet e tyre (*shih vendimet nr. 57, datë 25.07.2017; nr. 42, datë 25.05.2017; nr. 45, datë 29.06.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Për më tepër, kërkesa përmban edhe paqartësi e pasaktësi lidhur me vetë objektin e ankimit. Konkretisht, kërkesi ka kërkuar shfuqizimin e një vendimi të pretenduar të Gjykatës Administrative të Apelit, me të cilin, sipas tij, është lënë në fuqi vendimi nr. 3030 (220), datë 10.05.2011 i Gjykatës së Dibrës. Megjithatë, nga aktet rezulton se ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 1470, datë 12.06.2012, ndërsa Gjykata Administrative e Apelit ka filluar funksionimin vetëm pas vitit 2013. Në këto kushte, për shkak të mungesës së argumentimit kushtetues dhe të paqartësive që karakterizojnë vetë kërkesën, Kolegji vlerëson se ky pretendim nuk mund të merret në shqyrtim.

19. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronjat “ç” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.